

Briselē, 10.9.2013
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Eiropas
Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Ar Padomes 1982. gada 4. oktobra Direktīvu 82/714/EEK, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem¹, izveidoja saskaņotus noteikumus tehnisko sertifikātu izdošanai iekšējo ūdensceļu kuģiem visās dalībvalstīs, neietverot darbības Reinā. Būtībā Direktīvas 82/714/EEK pielikumos izklāstītajās tehniskajās prasībās ir iekļauti noteikumi, kas paredzēti Reinas Kuģu inspekcijas noteikumu redakcijā, kuru Reinas Kuģniecības centrālā komisija (turpmāk — CCNR) apstiprināja 1982. gadā.

Kopš tā laika noteikumi un tehniskās prasības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdošanai saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu ir regulāri pārskatīti attiecībā uz lielāko daļu aktuālo kuģu veidu, un ir atzīts, ka tie atspoguļo pašreizējo tehnoloģiju attīstību. Konkurences un drošības apsvērumu dēļ, it sevišķi Eiropas līmeņa saskaņošanas veicināšanai, bija vēlams šādu prasību regulējumu noteikt visam ES iekšējo ūdensceļu tīklam. Tāpēc Direktīva 2006/87/EK², kas aizstāj Direktīvu 82/714/EEK, nodrošina, ka Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāti, kuri apliecina, ka visu veidu kuģi pilnībā atbilst iepriekš minētajām pārskatītajām tehniskajām prasībām, ir derīgi visos ES iekšējos ūdensceļos, ietverot Reinu, un ka Reinas sertifikāti ir derīgi visos ES iekšējos ūdensceļos.

Saskaņā ar Direktīvas 2006/87/EK 3. pantu, kuģojot Reinā (zona R) ir obligāti jābūt:

- vai nu sertifikātam, kas izdots saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu;
- vai Kopienas iekšējās kuģošanas sertifikātam, kas izdots vai atjaunots pēc 2008. gada 30. decembra un apstiprina, ka kuģis pilnībā atbilst Direktīvas 2006/87/EK II pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām, kuru līdzvērtīgums iepriekš minētās konvencijas tehniskajām prasībām ir noteikts atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem un procedūrām, neskarot II pielikuma iedaļas „Pārejas un nobeiguma noteikumi” pārejas noteikumus.

Tomēr ir sarežģīti uzturēt abu sertifikātu līdzvērtīgumu. Tie ir saistīti ar diviem atšķirīgiem tiesiskajiem regulējumiem, no kuriem katrs pamatojas uz atsevišķu standartu kopumu saskaņā ar saviem īpašiem noteikumiem un procedūrām.

Drošības nolūkos, kā arī lai panāktu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir jāvirzās uz kopīgu, vienotu tehnisko standartu kopumu. Tas nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību un to, ka saprātīgā laikposmā var ieviest tehniskus pielāgumus tehnoloģiju attīstībai, lai garantētu, ka visos ES iekšējos ūdensceļos tiek uzturēti augsti drošības standarti un ka netiek kavēta inovācija šajā nozarē.

Tā kā divi iepriekš minētie tiesiskie regulējumi tiek piemēroti saskaņā ar saviem noteikumiem un procedūrām, uz kopīgu, vienotu tehnisko standartu kopumu var virzīties tikai pakāpeniski. Pirmkārt, ir svarīgi nošķirt noteikumus, kas attiecas uz lēmumu pieņemšanu, no noteikumiem, kuri ir vispārīgāki, proti, neattiecas tieši uz

¹ OV L 301, 28.10.1982., 1.–66. lpp.

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/87/EK, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK, OV L 389, 30.12.2006., 1.–260. lpp.

ES, bet gan uz procedūru vai tehniskiem aspektiem. Pašreizējā direktīvas redakcijā šie noteikumi nav pienācīgi nošķirti, tādēļ ir grūti izstrādāt kopīgu standartu, kas būtu piemērojams abiem tiesiskajiem regulējumiem.

Otrkārt, būs svarīgi izveidot atbilstīgas struktūras, kas ļaus ES un CCNR izstrādāt un uzturēt vienotus kopīgos tehniskos standartus. Tāpēc ir jāizveido īpaša struktūra, kam būtu vajadzīgā kompetence, lai izstrādātu tehniskos standartus, apvienojot ES un CCNR dalībvalstis, kā arī citas saistītās ieinteresētās starptautiskās organizācijas. Šajā nolūkā Komisijas dienesti un CCNR ģenerālsekretariāts 2013. gada 22. maijā parakstīja administratīvu vienošanos, kurā pausts abu pušu nolūks izveidot īpašu, šim mērķim paredzētu komiteju, kas darbotos CCNR aizbildnībā. Šī komiteja būs atvērta ES un CCNR dalībvalstis pārstāvošiem ekspertiem, kā arī paredzēs citu ieinteresēto personu atbilstīgu līdzdalību.

Šai komitejai ir jāizstrādā tehniskie standarti. Tiklīdz komiteja būs izveidota, tā sāks savu darbu pie tehnisko standartu izstrādes. Pašreizējais priekšlikums ļauj Komisijai ņemt vērā šīs īpašās komitejas izstrādātos tehniskos standartus, atsaucoties uz tās standartiem, kad tā pielāgo direktīvā ietvertās tehniskās prasības tehnoloģiju attīstībai vai starptautisku organizāciju darbam.

Ja saskaņā ar 2013. gada 22. maija administratīvo vienošanos CCNR līdzīgi pielāgotu Reinas Kuģu inspekcijas noteikumus, nodrošinot, ka arī šajos noteikumos var atsaukties uz šīs jaunās *sui generis* komitejas standartiem, iekšējo ūdensceļu kuģu tehnisko standartu uzturēšanas administratīvās procedūras būtu racionalizētākas un tiktu panākta standartu pilnīga vienotība starp ES un Reinas tiesiskajiem regulējumiem.

Turklāt ir paredzēti grozījumi, kas saistīti ar to, ka Direktīva 2006/87/EK tiek pārskatīta pirmo reizi kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Bija jāievieš jaunie noteikumi par deleģētajām un īstenošanas pilnvarām.

2. APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM REZULTĀTI

Komisija 2013. gada 1. martā organizēja sanāksmi ar direktoriem, kas dalībvalstu pārvaldes iestādēs un Eiropas Ekonomikas zonā (turpmāk — EEZ) atbild par iekšējo kuģošanu, kā arī ar upju komisiju ģenerālsekretāriem. Sanāksmes dalībnieki kopumā atzinīgi vērtēja vispārējo pieeju pārvaldības pārskatīšanai, lai racionalizētu iekšējās kuģošanas tehnisko standartu atjauninājumus.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Direktīvas 2006/87/EK kontekstā tehniskās prasības iekšējo ūdensceļu kuģiem ir noteiktas II pielikumā. Saskaņā ar ierosināto direktīvu tiek reorganizēts pielikumu saturs, lai nodrošinātu, ka tie attiecas tikai uz tehniskiem vai procedūras aspektiem. Ar lēmumu pieņemšanas mehānismu saistītie aspekti ir ietverti direktīvas pamattekstā. Tas galvenokārt attiecas uz šādiem noteikumiem:

- Līdzvērtīgums un izņēmumi (18. pants) un Pielikumu pielāgošana (22. pants);
- Tehnisko pārbaužu veikšana (9. pants).

Šā priekšlikuma pieeja paredz piešķirt Komisijai pilnvaras saistībā ar šīs direktīvas pielikumu pielāgošanu, ņemot vērā zinātnisko un tehnisko progresu vai attīstību šajā jomā, kura izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

It sevišķi Komisija jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai pielāgotu pielikumus, tostarp grozītu šīs direktīvas pielikumos izklāstītos dokumentu paraugus, un lai pieņemtu vai grozītu administratīvos norādījumus.

Turklāt, lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, Komisijai jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai tā varētu atļaut konkrētus izņēmumus attiecībā uz tehniskajām prasībām konkrētiem kuģiem, apstiprināt klasificēšanas sabiedrības un apstiprināt konkrētas papildu tehniskās prasības konkrētām zonām, kas nav savienotas ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšējiem ūdensceļiem. Šīs pilnvaras jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Direktīvai nav finansiālas ietekmes. Konkrētas, ar direktīvu saistītas darbības finansēs ar citu pamataktu starpniecību.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Eiropas
Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁵,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK⁶ paredz saskaņotus nosacījumus attiecībā uz tehnisko sertifikātu izdošanu iekšējo ūdensceļu kuģiem visā Savienības iekšējo ūdensceļu tīklā.
- (2) Tehniskās prasības kuģiem, kas kuģo Reinas upē, nosaka Reinas Kuģniecības centrālā komisija (turpmāk — CCNR).
- (3) Direktīvas 2006/87/EK pielikumos noteiktās tehniskās prasības lielākoties ietver noteikumus, kas izklāstīti Reinas Kuģu inspekcijas noteikumu redakcijā, ko CCNR apstiprināja 2004. gadā. Noteikumi un tehniskās prasības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdošanai saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu tiek regulāri atjaunināti, un ir atzīts, ka tie atspoguļo pašreizējo tehnoloģiju attīstību.
- (4) Divu atšķirīgu noteikumu kopumu — noteikumu par sertifikātiem, ko izdod saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu, un Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta noteikumu — uzturēšana nenodrošina juridisko noteiktību un drošību.
- (5) Lai panāktu saskaņošanu Eiropas līmenī un lai novērstu konkurences izkropļojumus un dažādus drošības līmeņus, būtu jāpiemēro un regulāri jāatjaunina vienādas tehniskās prasības attiecībā uz visu Savienības iekšējo ūdensceļu tīklu.
- (6) Tā kā CCNR ir uzkrājusi ievērojamu pieredzi iekšējo ūdensceļu kuģu tehnisko prasību atjaunināšanas jomā, šī pieredze būtu pilnībā jāizmanto saistībā ar Savienības iekšējiem ūdensceļiem.

³ OV C , , lpp.

⁴ OV C , , lpp.

⁵

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/87/EK, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK (OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (9) Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātiem, kas apliecina, ka kuģis pilnībā atbilst tehniskajām prasībām, būtu jābūt derīgiem visos Savienības iekšējos ūdensceļos.
- (10) Būtu rūpīgāk jāaskaņo dalībvalstu izdoto papildu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu nosacījumi darbībām 1. un 2. zonas ūdensceļos (ietekās), kā arī darbībām 4. zonas ūdensceļos.
- (11) Drošības apsvērumu dēļ standarti būtu jāaskaņo augstā līmenī un tā, lai Savienības iekšējos ūdensceļos netiktu pazemināti drošības standarti. Tomēr dalībvalstīm būtu jābūt iespējai pēc apspriešanās ar Komisiju paredzēt īpašus noteikumus par papildu vai zemākām tehniskajām prasībām attiecībā uz konkrētām zonām ar nosacījumu, ka šādi pasākumi attiecas tikai uz III un IV pielikumā noteiktajiem īpašajiem jautājumiem.
- (12) Dalībvalstīm būtu jābūt iespējai piemērot izņēmumus attiecībā uz šīs direktīvas noteikumiem konkrētos gadījumos, kas saistīti ar kuģojamiem ūdensceļiem, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts iekšējiem ūdensceļiem, vai ar konkrētiem kuģiem, kas darbojas tikai valsts ūdensceļos.
- (13) Dalībvalstīm, saņemot Komisijas atļauju, būtu jābūt arī iespējai piemērot izņēmumus attiecībā uz šīs direktīvas noteikumiem par īpašiem kuģiem, lai pavērtu iespēju alternatīvām pieejām, veicinātu inovāciju vai novērstu pārmērīgas izmaksas.
- (14) Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāts būtu jāizdod kuģim, kas iztur tehnisko pārbaudi, kuru veic pirms kuģa nodošanas ekspluatācijā. Šī tehniskā pārbaude būtu jāizmanto, lai pārbaudītu, vai kuģis atbilst šajā direktīvā noteiktajām tehniskajām prasībām. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jābūt pilnvarotām veikt papildu pārbaudes jebkurā laikā, lai pārbaudītu, vai kuģa fiziskais stāvoklis atbilst Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātiem.
- (15) Ir atbilstīgi konkrētos laikposmos un atkarībā no attiecīgā kuģa kategorijas noteikt Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu derīgumu katrā konkrētajā gadījumā.
- (16) Konkrētā laikposmā ir jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu maiņu, atjaunošanu, derīguma pagarināšanu un jaunu sertifikātu izdošanu, lai iekšējā kuģošanā uzturētu augstu drošības līmeni.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/100/EK⁷ noteiktajiem pasākumiem ir jāpaliek spēkā attiecībā uz kuģiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva.
- (18) Būtu jāpiemēro pārejas režīms ekspluatācijā esošiem kuģiem, kam nav Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta brīdī, kad notiek pirmā tehniskā pārbaude saskaņā ar pārskatītajām tehniskajām prasībām, kuras noteiktas šajā direktīvā.
- (19) Būtu jāizdod saistoši administratīvie norādījumi, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par tehnisko prasību saskaņotu piemērošanu.
- (20) Tehnisko prasību izmaiņas ir jāņem vērā iekšējās kuģošanas drošības apsvērumu un sertifikātu līdzvērtīguma dēļ. Lai to panāktu, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu zinātniskajam un tehniskajam progresam vai attīstībai šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp arī ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/100/EK par iekšējo ūdensceļu kuģu kuģošanas licenču savstarpēju atzīšanu (OV L 259, 2.10.2009., 8. lpp.).

jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga iesniegšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (21) Lai pavērtu iespēju alternatīvām pieejām, veicinātu inovāciju, novērstu pārmērīgas izmaksas, nodrošinātu sertifikātu izdošanas efektīvu procesu vai lai ņemtu vērā reģionālos apstākļus, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras konkrētu izņēmumu atļaušanai saistībā ar tehniskajām prasībām konkrētam kuģim, klasificēšanas sabiedrību apstiprināšanai vai tehnisko prasību samazināšanai kuģiem, kas darbojas konkrētās zonās, kuras nav savienotas ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšējiem ūdensceļiem. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁸.

- (26) Tādēļ Direktīva 2006/87/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ūdensceļu klasificēšana

Šajā direktīvā Savienības iekšējos ūdensceļus klasificē šādi:

- a) 1., 2., 3. un 4. zona:
 - i) 1. un 2. zona: I pielikuma 1. nodaļā uzskaitītie ūdensceļi,
 - ii) 3. zona: I pielikuma 2. nodaļā uzskaitītie ūdensceļi,
 - iii) 4. zona: citi I pielikuma 3. nodaļā uzskaitītie ūdensceļi;
- b) zona R: tie a) apakšpunktā minētie ūdensceļi, kam sertifikāti jāizsniedz saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu tādā redakcijā, kādā minētais pants izteikts šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā.

2. pants

Definīcijas un piemērošanas joma

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (a) „mazs kuģis” — kuģis vai atsevišķa peldošas iekārtas daļa;
- (b) „kuģis” — iekšējo ūdensceļu kuģis vai jūras kuģis;
- (c) „vilcējvelkonis” — kuģis, kas īpaši būvēts vilkšanai;
- (d) „stūmējvelkonis” — kuģis, kas īpaši būvēts, lai stumtu stumjamo karavānu;
- (e) „pasažieru kuģis” — vienas dienas brauciena vai kajīšu kuģis, kas būvēts un aprīkots tā, lai tas varētu pārvadāt vairāk nekā 12 pasažieru;
- (f) „peldoša iekārta” — peldoša konstrukcija, uz kuras ir tādas darba ierīces kā celtņi, bagarēšanas iekārtas, pāļu dzinēji vai lifti;
- (g) „atpūtas kuģis” — kuģis, kas nav pasažieru kuģis un ir paredzēts sporta vai izklaides nodarbībām;
- (h) „ūdensizspaidis” — kuģa iegrimis tilpums m³;

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (i) „garums (L)” — tilpnes maksimālais garums metros, izņemot stūri un bugspritu;
 - (j) „platums (B)” — tilpnes maksimālais platums metros, ko mēra līdz ārējai apvalka apšuvuma malai (izņemot dzenratus, aiztures margas un tamlīdzīgas ietaises);
 - (k) „iegrime (T)” — vertikālais attālums metros starp tilpnes zemāko punktu, neņemot vērā ķīli vai citu piestiprinātu aprīkojumu, un maksimālās ieग्रimes līniju;
 - (l) „klasificēšanas sabiedrība” — klasificēšanas sabiedrība, kas ir apstiprināta saskaņā ar 9. pantā minētajiem kritērijiem un procedūrām;
 - (m) „Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāts” — sertifikāts, ko iekšējo ūdensceļu kuģim izdevusi kompetentā iestāde un kas norāda uz atbilstību šīs direktīvas tehniskajām prasībām.
2. Šo direktīvu piemēro šādiem kuģiem:
- a) kuģiem, kuru garums (L) ir 20 metri vai vairāk;
 - b) kuģiem, kuru garuma (L), platuma (B) un ieग्रimes (T) reizinājums ir 100 m³ vai vairāk.
3. Šo direktīvu piemēro arī šādiem kuģiem:
- a) vilcējvelkoņiem un stūmējvelkoņiem, kas paredzēti, lai vilktu vai stumtu kuģus, kuri minēti 1. punktā, vai peldošas iekārtas, vai arī lai pārvietotu ar bortiem sakabinātus šādus kuģus vai peldošas iekārtas;
 - b) pasažieru pārvadājumiem paredzētiem kuģiem, kas var pārvadāt vairāk kā 12 pasažierus, neskaitot apkalpi;
 - c) peldošām iekārtām.
4. Šo direktīvu nepiemēro šādiem kuģiem:
- a) prāmjiem;
 - b) karakuģiem;
 - c) jūras kuģiem, ieskaitot jūras vilcējvelkoņus un stūmējvelkoņus, kas:
 - i) darbojas vai ir bāzēti paisuma un bēguma ūdeņos,
 - ii) uz laiku darbojas iekšējos ūdeņos ar nosacījumu, ka tiem ir:
 - sertifikāts, kas apliecina atbilstību 1974. gada Starptautiskajai konvencijai par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (turpmāk — *SOLAS*), vai tam līdzvērtīgs sertifikāts, sertifikāts, kurš apliecina atbilstību 1966. gada Starptautiskajai konvencijai par kravas zīmi, vai tam līdzvērtīgs sertifikāts, un Starptautiskais naftas piesārņojuma profilakses sertifikāts (turpmāk — *IOPP*), kas apliecina atbilstību 1973. gada Starptautiskajai konvencijai par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu (turpmāk — *MARPOL*), vai
 - pasažieru kuģiem, uz kuriem neattiecas neviena no pirmajā ievilkumā minētajām konvencijām, sertifikāts par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem, kas izdots saskaņā ar Eiropas Parlamenta

un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/45/EK par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem (pārstrādāta redakcija)⁹, vai

- atpūtas kuģiem, uz ko neattiecas neviena no pirmajā ievilkumā minētajām konvencijām, tās valsts sertifikāts, zem kuras karoga tas kuģo.

3. pants

Sertifikāta turēšanas pienākums

1. Kuģiem, kas darbojas 1. pantā minētajos Savienības iekšējos ūdensceļos, jābūt:
 - a) darbojoties zonas R ūdensceļos:
 - vai nu sertifikātam, kas izsniegts saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu,
 - vai Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātam, kas apliecina, ka kuģis, neskarot II pielikuma pārejas noteikumus, pilnībā atbilst II pielikumā minētajām tehniskajām prasībām, kuru līdzvērtīgums pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā tehniskajām prasībām ir noteikts atbilstoši piemērojamiem noteikumiem un procedūrām;
 - b) darbojoties citos ūdensceļos, Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātam, tostarp attiecīgā gadījumā 5. pantā minētajām specifikācijām.
2. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu sagatavo pēc parauga, kas norādīts V pielikuma I daļā, un izdod saskaņā ar šo direktīvu. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai grozītu šo paraugu, ja tas ir vajadzīgs, lai ņemtu vērā zinātnisko un tehnisko progresu, racionalizētu administratīvās prasības vai ņemtu vērā attīstību šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

4. pants

Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikāti

1. Visiem kuģiem, kam ir derīgs sertifikāts, kurš izdots saskaņā ar pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu, ņemot vērā šīs direktīvas 5. panta 5. punktu, kuģošanai Savienības ūdeņos pietiek tikai ar šo sertifikātu.
2. Tomēr visiem kuģiem, kam ir 1. punktā minētais sertifikāts, nodrošina arī Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikātu:
 - a) kad tie darbojas 3. un 4. zonas ūdensceļos, ja tie vēlas izmantot tehnisko prasību samazinājumu šajos ūdensceļos;
 - b) kad tie darbojas 1. vai 2. zonas ūdensceļos vai — pasažieru kuģiem — kad tie darbojas 3. zonas ūdensceļos, kas nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšējiem ūdensceļiem, ja attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmusi papildu tehniskās prasības attiecībā uz šiem ūdensceļiem saskaņā ar 5. panta 1., 2. un 3. punktu.
3. Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikātu sagatavo pēc parauga, kas norādīts V pielikuma II daļā, un to izdod kompetentās iestādes, ja ir uzrādīts 1. punktā minētais sertifikāts, saskaņā ar nosacījumiem, ko paredzējušas par attiecīgajiem ūdensceļiem atbildīgās iestādes. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo paraugu, ja tas ir vajadzīgs, lai ņemtu vērā zinātnisko un tehnisko

⁹ OV L 163, 25.6.2009., 1. lpp.

progresu, racionalizētu administratīvās prasības vai ņemtu vērā attīstību šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

5. pants

Papildu vai samazinātas tehniskās prasības konkrētām zonām

1. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju un, vajadzības gadījumā ievērojot pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā prasības, var pieņemt tehniskās prasības papildus II pielikumā minētajām prasībām attiecībā uz kuģiem, kas darbojas 1. un 2. zonas ūdensceļos to teritorijā.
2. Attiecībā uz pasažieru kuģiem, kas darbojas tās teritorijas 3. zonas ūdensceļos, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšējiem ūdensceļiem, katra dalībvalsts var noteikt tehniskās prasības papildus II pielikuma prasībām. Dalībvalstis šādas jaunas papildu tehniskās prasības var pieņemt, ievērojot 3. punktā minēto procedūru. Papildu prasības var piemērot tikai uz III pielikumā minētajiem elementiem.
3. Dalībvalsts par šīm ierosinātajām papildu prasībām Komisiju informē vismaz sešus mēnešus pirms to paredzētās stāšanās spēkā, kā arī informē pārējās dalībvalstis.
Komisija apstiprina papildu tehniskās prasības ar īstenošanas aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.
4. Atbilstību papildu prasībām norāda 3. pantā minētajā Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā vai, ja ir piemērojams 4. panta 2. punkts, Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikātā. Šādu atbilstības apliecinājumu atzīst attiecīgās zonas Savienības ūdensceļos.
5. Ja II pielikuma 24.a nodaļā izklāstīto pārejas noteikumu piemērošanas rezultātā pazeminātos esošie valsts drošības standarti, dalībvalsts var nepiemērot šos pārejas noteikumus attiecībā uz iekšējo ūdensceļu pasažieru kuģiem, kas darbojas tās iekšējos ūdensceļos, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšējiem ūdensceļiem. Šādā gadījumā dalībvalsts var pieprasīt, lai šādi kuģi, kas darbojas tās nesavienotajos iekšējos ūdensceļos, pilnībā atbilst II pielikumā izklāstītajām tehniskajām prasībām no 2008. gada 30. decembra.
Dalībvalsts, kas izmanto pirmajā daļā minēto iespēju, par savu lēmumu informē Komisiju un pārējās dalībvalstis un sniedz Komisijai sīkāku informāciju par attiecīgajiem valsts standartiem, ko piemēro pasažieru kuģiem, kas darbojas tās iekšējos ūdensceļos.
Atbilstību dalībvalsts prasībām attiecībā uz darbību tās nesavienotajos iekšējos ūdensceļos norāda 3. pantā minētajā Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā vai, ja ir piemērojams 4. panta 2. punkts, Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikātā.
6. Kuģiem, kas darbojas tikai 4. zonas ūdensceļos, visos šīs zonas ūdensceļos var piemērot samazinātās prasības, kuras noteiktas II pielikumā. Atbilstību šīm samazinātajām prasībām norāda 3. pantā minētajā Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā.
7. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju var atļaut tehnisko prasību daļēju piemērošanu vai noteikt mazāk stingras tehniskās prasības nekā noteikts II pielikumā kuģiem, kas darbojas vienīgi tās teritorijas 3. un 4. zonas ūdensceļos.

Mazāk stingrās tehniskās prasības vai tehnisko prasību daļēja piemērošana var attiekties tikai uz IV pielikumā uzskaitītajiem elementiem. Ja kuģa tehniskais raksturojums atbilst mazāk stingrajām tehniskajām prasībām vai tehnisko prasību daļējai piemērošanai, to norāda Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā vai, ja ir piemērojams 4. panta 2. punkts, Savienības papildu iekšējās kuģošanas sertifikātā.

Dalībvalstis informē Komisiju par mazāk stingrajām tehniskajām prasībām vai par II pielikuma tehnisko prasību daļēju piemērošanu vismaz sešus mēnešus pirms to stāšanās spēkā, kā arī informē pārējās dalībvalstis.

6. pants **Izņēmumi**

1. Dalībvalstis var atļaut izņēmumus attiecībā uz šo direktīvu vai tās daļu:
 - a) kuģiem, vilcējvelkoņiem, stūmējvelkoņiem un peldošām iekārtām, kas darbojas kuģojamos ūdensceļos, kurus iekšējie ūdensceļi nesavieno ar citu dalībvalstu ūdensceļiem;
 - b) kuģiem, kuru pašsvars nepārsniedz 350 tonnas vai kuri nav paredzēti preču pārvadāšanai un kuru ūdensizspaisds ir mazāks par 100 m³, kā arī kuri nolaisti ūdenī pirms 1950. gada 1. janvāra un kuri darbojas tikai valsts ūdensceļos.
2. Dalībvalstis attiecībā uz kuģošanu savos valsts ūdensceļos var atļaut izņēmumus attiecībā uz vienu vai vairākiem šīs direktīvas noteikumiem ierobežotos vietējās nozīmes braucienos vai ostu zonās. Šos izņēmumus un braucienus vai zonas, uz kurām tie attiecas, norāda kuģa sertifikātā.
3. Dalībvalsts paziņo Komisijai par izņēmumiem, kas ir atļauti saskaņā ar 1. un 2. punktu, un informē pārējās dalībvalstis.
4. Dalībvalstij, kurai saskaņā ar 1. un 2. punktu atļauto izņēmumu dēļ nav kuģu, uz ko attiecas šīs direktīvas noteikumi un kas darbojas tās ūdensceļos, nav jāievēro 8., 9. un 11. pants.

7. pants **Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdošana**

1. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdod kuģim, kas nolaists ūdenī no [šīs direktīvas transponēšanas datums] pēc tehniskajām pārbaudēm, kuras veiktas pirms kuģis nodots ekspluatācijā un kurās paredzēts pārbaudīt, vai kuģis atbilst II pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām.
2. Kuģim, kas izslēgts no Direktīvas 82/714/EEK darbības jomas, bet uz ko attiecas šī direktīva saskaņā ar 2. panta 2. un 3. punktu, Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdod pēc tehniskajām pārbaudēm, kuras veic pēc kuģa pašreizējā sertifikāta derīguma beigām, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2018. gada 30. decembrī, lai pārbaudītu, vai kuģis atbilst II pielikuma tehniskajām prasībām.

Jebkuru neatbilstību II pielikuma tehniskajām prasībām norāda Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka šīs nepilnības nerada būtisku apdraudējumu, šā panta pirmajā daļā minētie kuģi var turpināt darboties līdz kuģa komponentus vai jomas, kas sertifikātā norādītas kā neatbilstīgas prasībām, aizstāj vai izmaina, lai pēc tam šie komponenti un jomas atbilstu II pielikuma prasībām.

3. Par būtisku apdraudējumu šā panta izpratnē uzskata situāciju, kad ir skartas prasības, kas attiecas uz kuģa būves, kuģošanas vai manevrēšanas strukturālo drošību vai kuģa īpašajiem raksturlielumiem saskaņā ar II pielikuma tehniskajām prasībām. Izņēmumus, kas atļauti attiecībā uz II pielikuma tehniskajām prasībām, nenorāda kā nepilnības, kuras rada būtisku apdraudējumu.

Par aizstāšanu šā panta izpratnē neuzskata esošu daļu nomaiņu ar identiskām vai līdzvērtīgas tehnoloģijas un konstrukcijas daļām regulāro apkopes darbu un remontdarbu laikā.

4. Kuģa atbilstību papildu prasībām, kas minētas 5. panta 1., 2. un 3. punktā, vajadzības gadījumā pārbauda šā panta 1. un 2. punktā minēto tehnisko pārbauci laika vai tādas tehniskās pārbaudes laikā, kura veikta pēc kuģa īpašnieka pieprasījuma.

8. pants

Kompetentās iestādes

1. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātus var izdot dalībvalstu kompetentās iestādes.
2. Katra dalībvalsts izveido sarakstu, norādot kompetentās iestādes, kas var izdot Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātus, un paziņo par to Komisijai un pārējām dalībvalstīm.
3. Kompetentās iestādes uztur visu to Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu reģistru, kuri izdoti saskaņā ar VI pielikumā norādīto paraugu. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai grozītu šo paraugu, lai ņemtu vērā zinātnisko un tehnisko progresu, racionalizētu administratīvās prasības vai ņemtu vērā attīstību šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

9. pants

Tehnisko pārbauci veikšana

1. Šīs direktīvas 7. pantā minēto tehnisko pārbauci veic kompetentās iestādes. Šīs kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji neveikt kuģim tehnisko pārbauci, ja ir spēkā esošs apliecinājums, kuru izsniegusi atzīta klasificēšanas sabiedrība un kurš apliecina, ka šis kuģis pilnībā vai daļēji atbilst II pielikuma tehniskajām prasībām.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai apstiprinātu klasificēšanas sabiedrību, kas atbilst VII pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem, vai lai atsauktu apstiprinājumu saskaņā ar 3. un 4. punktā paredzēto procedūru. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.
3. Apstiprinājuma pieteikumu Komisijai iesniedz dalībvalsts, kurā atrodas klasificēšanas sabiedrība, kas pilnvarota izdot apliecinājumus, ka kuģis atbilst II pielikuma prasībām saskaņā ar šo direktīvu, galvenais birojs vai filiāle. Šim pieteikumam pievieno visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti visi apstiprināšanas kritēriji.
Jebkura dalībvalsts var pieprasīt uzklauššanu vai arī papildu informācijas vai dokumentācijas nodrošināšanu.
4. Jebkura dalībvalsts var Komisijai iesniegt pieprasījumu atsaukt apstiprinājumu, ja tā uzskata, ka klasificēšanas sabiedrība vairs neatbilst VII pielikumā noteiktajiem kritērijiem. Atsaukuma pieprasījumam pievieno dokumentārus pierādījumus.

5. Līdz to apstiprināšanai saskaņā ar šo direktīvu klasificēšanas sabiedrības, ko dalībvalsts ir atzinusi, apstiprinājusi un pilnvarojusi saskaņā ar Padomes 1994. gada 22. novembra Direktīvu 94/57/EK¹⁰, uzskata par apstiprinātām vienīgi attiecībā uz kuģiem, kuri darbojas tikai attiecīgās dalībvalsts ūdensceļos.
6. Komisija publicē un atjaunina klasificēšanas sabiedrību sarakstu, kuras apstiprinātas saskaņā ar šo pantu.
7. Katra dalībvalsts izveido sarakstu, norādot kompetentās iestādes, kas var veikt tehniskās pārbaudes, un paziņo par to Komisijai un pārējām dalībvalstīm.
8. Katra dalībvalsts ievēro II pielikumā noteiktās īpašās prasības attiecībā uz pārbaudes iestādēm un pārbaudes pieprasījumu.

10. pants

Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu derīgums

1. Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem jaunbūvētiem kuģiem izdotu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu derīguma termiņu kompetentā iestāde nosaka ne ilgāk kā uz:
 - a) pieciem gadiem pasažieru kuģu gadījumā;
 - b) desmit gadiem visu citu kuģu gadījumā.Derīguma termiņu norāda Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā.
2. To kuģu gadījumā, kas pirms tehniskās pārbaudes jau bijuši ekspluatācijā, kompetentā iestāde nosaka Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta derīguma termiņu katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā pārbaudes rezultātus. Tomēr derīguma termiņš nedrīkst pārsniegt 1. punktā norādītos laikposmus.
3. Katra dalībvalsts II pielikumā noteiktajos gadījumos var izdot pagaidu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātus. Pagaidu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātus sagatavo pēc V pielikuma III daļā sniegtā parauga. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai grozītu šo paraugu, lai ņemtu vērā zinātnisko un tehnisko progresu, racionalizētu administratīvās prasības vai ņemtu vērā attīstību šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

11. pants

Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu aizstāšana

Katra dalībvalsts paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem var aizstāt spēkā esošu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu, kas ir pazaudēts vai sabojāts.

12. pants

Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu atjaunošana

1. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu atjauno pēc tā derīguma termiņa beigām saskaņā ar 7. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

¹⁰ Padomes 1994. gada 22. novembra Direktīva 94/57/EK par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā OV L 319, 12.12.1994., 20. lpp.).

2. Lai atjaunotu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātus, kuģim piemēro II pielikuma 24. un 24.a nodaļā paredzētos pārejas noteikumus, kā arī tur paredzētos nosacījumus.

13. pants

Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu derīguma pagarināšana

Iestāde, kas izdevusi vai atjaunojusi Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu, izņēmuma kārtā var pagarināt tā derīgumu saskaņā ar II pielikumu bez tehniskās pārbaudes. Šādu pagarinājumu norāda šajā sertifikātā.

14. pants

Jaunu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu izdošana

Būtisku izmaiņu vai remonta gadījumā, kas ietekmē kuģa, kuģošanas vai manevrēšanas strukturālo drošību, vai kuģa īpašos raksturlielumus saskaņā ar II pielikumu, kuģim pirms turpmākiem braucieniem atkal jāveic 7. pantā paredzētā tehniskā pārbaude. Pēc šīs pārbaudes izdod jaunu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu, kas atspoguļo kuģa tehniskos raksturlielumus, vai arī attiecīgi groza esošo sertifikātu. Ja šo sertifikātu izdod dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kura izdevusi vai atjaunojusi sākotnējo sertifikātu, par to viena mēneša laikā informē kompetento iestādi, kas izdevusi vai atjaunojusi sertifikātu.

15. pants

Atteikums izdot vai atjaunot Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu un tā atsaukšana

1. Visos lēmumos par atteikumu izdot vai atjaunot Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu norāda iemeslus, uz kuriem ir balstīts šis atteikums. Kuģa īpašniekam paziņo un viņu informē par pārsūdzības kārtību un tās laika ierobežojumiem attiecīgajā dalībvalstī.
2. Jebkuru spēkā esošu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu var atsaukt kompetentā iestāde, kas to izdevusi vai atjaunojusi, ja kuģis vairs neatbilst tā sertifikātā noteiktajām tehniskajām prasībām.

16. pants

Papildu pārbaudes

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes jebkurā laikā var pārbaudīt, vai kuģim ir saskaņā ar šo direktīvu derīgs sertifikāts un vai kuģis atbilst prasībām, kas noteiktas šādā sertifikātā, vai rada būtisku apdraudējumu personām uz klāja, videi vai kuģošanas drošībai. Kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 2.–5. punktu.
2. Ja iestādes šādā pārbaudē atklāj, ka sertifikāta nav vai ka kuģa sertifikāts ir nederīgs, vai ka kuģis neatbilst sertifikātā noteiktajām prasībām, bet ka šāda spēkā neesamība vai prasību neizpilde nerada būtisku apdraudējumu, kuģa īpašnieks vai tā pārstāvis īsteno visus vajadzīgos pasākumus, lai situāciju labotu. Septiņu dienu laikā informē iestādi, kas izdeva sertifikātu vai kas to atjaunināja pēdējo reizi.
3. Ja pārbaudē iestādes atklāj, ka kuģis rada būtisku apdraudējumu personām uz klāja, videi vai kuģošanas drošībai, tās var neļaut kuģim turpināt braucienu līdz ir īstenoti vajadzīgie pasākumi, lai situāciju labotu.

Tās var arī paredzēt pasākumus, kādi nodrošinātu kuģa darbības drošu turpināšanu līdz vietai, kur to pārbaudīs vai saremontēs, nepieciešamības gadījumā pārtraucot

kuģa transportēšanas darbību. Septiņu dienu laikā informē iestādi, kas izdeva sertifikātu vai kas to atjaunināja pēdējo reizi.

4. Dalībvalsts, kas nav ļāvusi kuģim turpināt braucienu vai ir paziņojusi kuģa īpašniekam par savu nodomu tā rīkoties, ja atklātās nepilnības netiks novērstas, septiņu dienu laikā par savu pieņemto vai paredzēto lēmumu informē tās dalībvalsts iestādi, kas izdevusi vai pēdējo reizi atjaunojusi sertifikātu.
5. Visos lēmumos par kuģa turpmākās darbības pārtraukšanu, kuri pieņemti, īstenojot šo direktīvu, sīki jāapraksta iemesli, kas ir lēmuma pamatā. Tas bez kavēšanās jādara zināms attiecīgajai personai, kas vienlaikus jāinformē par pieejamajām pārsūdzības procedūrām saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī par šādu pārsūdzības procedūru termiņiem.

17. pants

Unikāls Eiropas kuģa identifikācijas numurs

Kompetentā iestāde, kas izdevusi Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu, šajā Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā norāda unikālu Eiropas kuģa identifikācijas numuru saskaņā ar II pielikuma 2. nodaļu.

18. pants

Līdzvērtīgums un izņēmumi

1. Dalībvalstis var prasīt Komisijai pieņemt īstenošanas aktus, kas atļautu izņēmumus vai atzītu tehnisko specifikāciju līdzvērtīgumu konkrētiem kuģiem attiecībā uz:
 - a) tādu citu materiālu, iekārtu vai aprīkojuma daļu izmantošanu vai atrašanos uz kuģa klāja vai tādu citu konstrukcijas aspektu vai citu pasākumu pieņemšanu, kas nav ietverti II pielikumā;
 - b) Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta izdošanu izmēģinājuma nolūkā uz ierobežotu laika posmu, ietverot jaunas tehniskās specifikācijas, kas atkāpjas no II pielikuma II daļas prasībām, ar nosacījumu, ka šīs specifikācijas nodrošina līdzvērtīgu drošību;
 - c) izņēmumu piemērošanu no pārbaudes iestāžu puses pasažieru kuģim saistībā ar zonām, kas paredzētas, lai tās lietotu personas ar ierobežotu kustību brīvību, ja II pielikuma 15. nodaļā noteikto īpašo prasību piemērošanu uzskata par sarežģītu praksē vai ja tā saistīta ar pārmērīgām izmaksām;
 - d) tādu citu ugunsdzēsšanas līdzekļu izmantošanu, kas nav minēti II pielikuma 10. nodaļā;
 - e) pastāvīgi uzstādītu ugunsdzēsšanas sistēmu izmantošanu priekšmetu aizsardzībai;
 - f) II pielikuma 24. nodaļas piemērošanu kuģim, kas pārbūvēts tā, ka tā garums pārsniedz 110 m;
 - g) izņēmumiem attiecībā uz II pielikuma 24. un 24.a nodaļā noteiktajām prasībām pēc pārejas noteikumu piemērošanas beigām, ja šīs prasības ir tehniski sarežģīti piemērot vai ja to piemērošanai var būt vajadzīgas nesamērīgas izmaksas;
 - h) to standartu atzīšanu, kas attiecas uz sistēmām, kuras izsmidzina mazāku ūdens daudzumu nekā II pielikuma 10. nodaļā minētās sistēmas.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanas procedūru.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto līdzvērtīgumu un izņēmumus norāda Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātā. Informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
3. Gaidot 1. punkta a) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanu, kompetentās iestādes var izdot pagaidu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu saskaņā ar 10. panta 2. punktu.

Tādā gadījumā kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc pagaidu Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta izdošanas paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm kuģa nosaukumu un Eiropas kuģa identifikācijas numuru, izņēmumu būtību un valsti, kurā kuģis ir reģistrēts vai kurā ir tā reģistrācijas osta.
4. Komisija publicē saskaņā ar II pielikumu apstiprināto radara navigācijas iekārtu un pagrieziena ātruma indikatoru reģistru.

19. pants

Trešo valstu kuģu kuģošanas sertifikātu atzīšana

Savienība iesaistās visās sarunās ar trešām valstīm, lai nodrošinātu kuģošanas sertifikātu atzīšanu starp Savienību un trešām valstīm.

Gaidot nolīgumu noslēgšanu, dalībvalstu kompetentās iestādes var atzīt trešo valstu kuģu kuģošanas sertifikātus kuģošanai šīs dalībvalsts ūdensceļos.

Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu izsniegšanu trešo valstu kuģiem veic saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

20. pants

Direktīvas 2009/100/EK piemērošanas saglabāšana

Kuģiem, kas nav šīs direktīvas 2. panta 2. un 3. punkta darbības jomā, bet kas ir Direktīvas 2009/100/EK darbības jomā, piemēro minētās direktīvas noteikumus.

21. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz dokumentu izmantošanu

Dokumenti, kas ir šīs direktīvas darbības jomā un ko izdevušas dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā, ir derīgi līdz to termiņa beigām.

22. pants

Pielikumu pielāgošana

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu attiecībā uz I, II, III, IV un VII pielikuma pielāgošanu atbilstīgi zinātniskajam un tehniskajam progresam vai attīstībai šajā jomā, kas izriet no citu starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba, lai nodrošinātu, ka 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie divi sertifikāti tiek izdoti, pamatojoties uz tehniskajām prasībām, kuras nodrošina līdzvērtīgu drošības līmeni, vai lai ņemtu vērā 5. pantā minētos gadījumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu attiecībā uz saistošiem administratīviem norādījumiem par II pielikumā paredzēto tehnisko

prasību detalizētu piemērošanu, lai nodrošinātu šo prasību saskaņotu interpretāciju vai lai ņemtu vērā labāko praksi, kas izstrādāta Savienības līmenī vai izriet no starptautisko organizāciju, it sevišķi CCNR, darba.

Pieņemot šādus deleģētos aktus, Komisija nodrošina, ka tehniskās prasības, kuras ir jāpilda, lai tiktu izdots Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāts, kas atzīts kuģošanai Reinā, atbilst drošības līmenim, kurš ir līdzvērtīgs līmenim, kas vajadzīgs, lai izdotu pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantā minēto sertifikātu.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai atjauninātu atsauces šajā direktīvā uz konkrētiem II pielikuma noteikumiem nolūkā ņemt vērā šajā pielikumā ieviestos grozījumus.

23. pants

Pagaidu prasības

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 24. pantu, lai paredzētu pagaidu prasības kuģiem nolūkā atļaut pārbaudes ar mērķi veicināt inovāciju un tehnoloģiju attīstību. Šādas prasības ir spēkā uz ne ilgāk kā 3 gadiem.

24. pants

Deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Direktīvas 3., 4., 8., 10., 22. un 23. pantā minētās pilnvaras Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums].
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 3., 4., 8., 10., 22. un 23. pantā minētās pilnvaras. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē jau spēkā esošu deleģēto tiesību aktu spēkā esamību.
4. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 3., 4., 8., 10., 22. un 23. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus 2 mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija tiem ir paziņojusi par šo aktu. Eiropas Parlaments vai Padome var šo periodu pagarināt par 2 mēnešiem.

25. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/672/EEK 7. pantu (turpmāk — komiteja). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu. Ja ir jāsaņem komitejas atzinums ar rakstiskas procedūras starpniecību, tās priekšsēdētājs pieņem lēmumu izbeigt procedūru bez rezultāta sasniegšanas atzinuma sniegšanas termiņā.

26. pants
Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas gadījumos, kad pārkāpti valsts noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka sankcijas tiek īstenotas. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām.

27. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis, kam ir 1. pantā minētie iekšējie ūdensceļi, pieņem tiesību aktus, noteikumus un administratīvos noteikumus, kas vajadzīgi, lai, sākot no 2015. gada 1. janvāra, nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šādus noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu valsts tiesību aktu noteikumu tekstu, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

28. pants
Atcelšana

Direktīva 2006/87/EK tiek atcelta, sākot no 2015. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu ir uzskatāmas par atsauci uz šo direktīvu.

29. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

30. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm, kam ir 1. pantā minētie iekšējie ūdensceļi.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs*

PIELIKUMU SARAKSTS

I pielikums. Ģeogrāfiski 1., 2., 3. un 4. zonā sadalītu Savienības iekšējo ūdensceļu saraksts

II pielikums. Obligātās tehniskās prasības, ko piemēro 1., 2., 3. un 4. zonas ūdensceļos kuģojošiem kuģiem

III pielikums. Iespējamu papildu tehnisko prasību aspekti attiecībā uz kuģiem iekšējo ūdensceļu 1. un 2. zonā

IV pielikums. Iespējamu tehnisko prasību pazeminājuma aspekti attiecībā uz kuģiem iekšējo ūdensceļu 3. un 4. zonā

V pielikums. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikāta paraugs

VI pielikums. Savienības iekšējās kuģošanas sertifikātu reģistra paraugs

VII pielikums. Klasificēšanas sabiedrības